

தேவனுடைய சாட்சிகள்

[11:3-6]

முந்திய மூன்று பாடங்களில் நாம், ஆறாம் மற்றும் ஏழாம் எக்காளங்களுக்கு இடையிலான இடையிசையைப் பற்றியும், இடர்ப்பாடு மிகுந்த வேளைகளில் சபை செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றியும் படித்துக் கொண்டிருந்தோம். தேவனுடைய மக்களுக்குத் தரப்பட்ட விசேஷித்த இரண்டு அறைகூவல்களை நாம் வலியுறுத்தியிருந்தோம்: (1) தேவனுடைய வசனத்தை மதித்து, அதை ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ளுதல் (10:1-11) மற்றும் (2) அந்த வசனத்தின் அடிப்படையில் முழுமையான சுய சோதித்தறிதலை நடத்துதல் (11:1, 2). இந்த மற்றும் இதற்கு அடுத்த எடுத்துரைப்புகளில் நாம், மூன்றாவது அறைகூவல் ஒன்றைக் காண்போம்: (3) விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் வசனத்தைப் பிரசங்கித்துப் போதித்தல்.

இந்தப் பாடம் இரண்டு சாட்சிகளைப் பற்றிய ஒரு படிப்பை அறிமுகப்படுத்துகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் அறிமுகக் கருத்துக்களில் நான், இப்புத்தகத்தின் மும்மடங்கு வெற்றிச் செய்தியை விவரிப்பதற்கு இரண்டு சாட்சிகளின் வரலாற்றை பயன்படுத்தினேன்: (1) நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டம்; (2) நன்மை தோல்வியடைவதாக தோன்றுதல்; (3) நன்மையின் முடிவான வெற்றி.¹ இப்போது, தேவனுடைய சாட்சியாக இருப்பது பற்றி நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய ஐந்து உண்மைகளின்மீது கவனம் குவித்து, மாறுபட்ட அணுகுமுறையொன்றைப் பயன்படுத்த நான் விரும்புகின்றேன். இந்த ஐந்து உண்மைகளை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் வசனத்தைப் பிரசங்கித்துப் போதிக்கும் அறைகூவலை நீங்கள் சந்திக்க முடியும். அவற்றில் முதல் மூன்று உண்மைகள் இந்தப் பாடத்தில் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படும்.

தேவன் உங்களைப் பாராட்டுவார் (11:3, 4)

உங்கள் விசுவாசத்தைக் குறித்து நீங்கள் “சாட்சியளிக்கும்” போது, உங்களுக்குத் தெய்வீக ஊழியத்தின் கருத்துணர்வு அவசியமாகிறது. நீங்கள் பின்வரும் சிந்தையை நம்பி இணங்கியிருப்பது அவசியமாயிருக்கிறது: “தேவன் என்னை எங்கிருக்கும்படி விரும்புகின்றாரோ, அங்கே நான் இருக்கின்றேன், மற்றும் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றாரோ, அதை நான் செய்கின்றேன்.”

நமது வசனப்பகுதியின் தொடக்கத்தில், “என்னுடைய இரண்டு சாட்சிகளுக்கு ... அதிகாரம்² கொடுப்பேன்” என்றுள்ளது (வசனம் 3). இந்த எடுத்துரைப்பில் எவ்வித எச்சரிக்கையும்/அறிவிப்பும் இன்றி இரண்டு சாட்சிகள் தோன்றினர். தேவாலயத்தை அளவிடும்படி யோவானுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்ட பின்பு, இரண்டு சாட்சிகளும் மேடையின் மையத்தில் திடீரென்று அடியெடுத்து வைத்தனர். இது ஒரு புதிய காட்சியல்ல ஆனால் ஒரு தொடர்ச்சியே என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆங்கில வேதாகமத்தில் வசனம் 3, “and” என்ற வார்த்தையுடன் தொடங்குகிறது, இது இவ்வசனத்தை முந்திய வசனத்துடன் இணைக்கிறது. அளவிடும்படி யோவானுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்த குரலானது தொடர்ந்து பேசிற்று.

“என்னுடைய இரண்டு சாட்சிகளும் ... தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பேன்” (வசனம் 3அ, இ). (“இரண்டு சாட்சிகள் பிரசங்கித்தல்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) “தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுதல்” என்றால் தேவனுக்காகப் பேசுதல் என்பதாக இருந்தது. “சாட்சி” என்ற வினைச்சொல், நேரடியாக அறிந்திருத்தல் பற்றிச் சாட்சியம் அளித்தலை அர்த்தப்படுத்துகிறது (11:7ஐ காணவும்). மார்ட்டின் கிடில் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தபடி, “சாட்சி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட குரமான சுவையை மொழிபெயர்க்கப்பட்ட, அதற்கிணையான ஆங்கில வார்த்தை இழந்துபோனது.³ இந்த வார்த்தையில் இருந்துதான் நாம் “martyr” என்ற வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம்.

இவ்வசனப் பகுதியானது இரண்டு சாட்சிகளினுடைய சாட்சியத்தின் பொருளாக்கத்தைத் தருவது இல்லை, ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம், “இயேசுவின் சாட்சி” பற்றி - அதாவது, “[இயேசு] தமது வாழ்வில், போதனையில் மற்றும் மரணத்தில், தேவனுடைய வசனத்திற்கு அல்லது கட்டளைகளுக்குத் சமந்த சாட்சியம் அல்லது சாட்சி”⁴ பற்றி - அடிக்கடி பேசுகிறது (1:2, 9; 12:17; 19:10; 20:4). இயேசு அறிவித்த அதே செய்தியை இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் அறிவித்தனர். இது சவிசேஷத்தின் நற்செய்தியை உள்ளடக்கியிருக்கும் - ஆனால் சவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தவர்களுக்கு ஆக்கினை பற்றிய பலத்த செய்தியும் இதில் உள்ளடங்கியிருந்ததைச் சந்தர்ப்பப்பொருள் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (11:10).⁵ இயேசு, “விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” என்று கூறியபோது, அவர் கூடுதலாக, “விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” என்றும் கூறினார் (மாற்கு 16:16).

குரலானது தொடர்ந்து, [ஆங்கில வேதாகம வார்த்தைக் கட்டமைப்பின்படி] “and they will prophesy for twelve hundred and sixty days”⁶ என்று கூறிற்று (அதாவது, அவர்கள் ஆயிரத்திருநூற்றறுபது நாளளவும் தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுவார்கள்) (வசனம் 3ஆ, இ). நமது முந்திய பாடத்தில் நாம், “ஆயிரத்திருநூற்றறுபது நாள்” என்பதன் அடையாளத்துவ உருவகம் பற்றிப் பேசினோம். இது நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் மற்றும் 3¹/₂ ஆண்டுகள் என்ற அதே கால அளவாக உள்ளது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “3¹/₂” (ஏழில் பாதி) என்பது சோதனை, கடினமான வேளை மற்றும்

பரீட்சிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றுடன் இணைவுகொண்டுள்ளது - மேலும் இதில் நாளைக்கான நம்பிக்கையும் மறைவான கருத்தாக உள்ளது.⁷ இருப்பினும் இப்போதைக்கு, இந்த சாட்சிகள் தீர்க்கதரிசனம் சொன்ன கால அளவானது, பிரகாரமும் நகரமும் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்பட்ட கால அளவைப் (11:2) போன்றதாகவே இருந்தது என்ற உண்மையே நமக்கு மிகவும் ஆர்வத்திற்கு உரியதாக உள்ளது. இடர்பாட்டின் வேளைகளின் போது தேவன் தமது மக்களை ஒளித்து வைத்திருக்கவில்லை; அவர் தமது சாட்சிகளை அனுப்பி வைத்தார்.

இந்த சாட்சிகள், “இரட்டு வஸ்திரமுடுத்திக் கொண்டிருக்கிற வர்களாய்” இருந்தனர் (வசனம் 3அ). “இரட்டு வஸ்திரம்” என்பது முரடான துணியாக, வழக்கமாக விலங்கின் முடியினால் ஆனதாக இருந்தது.⁸ பாவம் அல்லது இழந்துபோகப்படுதல் என்பதின் காரணமாகப் புலம்புபவர்களால் இது அணியப்பட்டது (ஏசாயா 22:12; எரேமியா 4:8; யோனா 3:5; மத்தேயு 11:21) மற்றும் இது தீர்க்கதரிசிகளுக்கு முறையான உடையாக இருந்தது (2 இராஜாக்கள் 1:8; ஏசாயா 20:2; சகரியா 13:4; மத்தேயு 3:4). பாவம் நிறைந்தவர்களை மனம்வருந்துமாறு அழைத்த மனிதர்களுக்கு இது பொருத்தமான உடையாக இருந்தது. இது, தேவனுடைய செய்தியைப் பரப்புவதில் தேவனுடைய மக்கள் கடந்துசெல்ல வேண்டிய கடினமான வேளையை அடையாளப்படுத்துகிறது. லியோன் மோரீஸ் அவர்கள், “வசதியாக இருக்கக் கூடிய ஒரு ... சபையானது மீட்பிற்காகவோ அல்லது எதிர்த்து நிற்கக்கூடவோ உலகத்தைக் கலக்கும் வல்லமை எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை” என்று கூறினார்.⁹

வசனம் 4ல் இந்த இரண்டு சாட்சிகளும், “பூலோகத்தின் ஆண்டவருக்கு முன்பாக நிற்கிற இரண்டு ஒலிவமரங்களும் இரண்டு விளக்குத்தண்டுகளும் இவர்களே” என்று விவரிக்கப்பட்டனர்.¹⁰ தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள், சகரியா தீர்க்கதரிசியிடத்தில் இருந்து தழுவப்பட்ட [இந்த] மொழி நடையைப் புரிந்து உணர்ந்து இருப்பார்கள்:

நீ காண்கிறது என்னவென்று கேட்டார்; அதற்கு நான்: இதோ, முழுவதும் பொன்னினால் செய்யப்பட்ட குத்துவிளக்கைக் காண்கிறேன்; அதின் உச்சியில் அதின் கிண்ணமும், அதின்மேல் ஏழு அகல்களும், அதின் உச்சியிலிருக்கிற அகல்களுக்குப்போகிற ஏழு குழாய்களும் இருக்கிறது. அதின் அருகில் கிண்ணத்திற்கு வலதுபுறமாக ஒன்றும், அதற்கு இடது புறமாக ஒன்றும், ஆக இரண்டு ஒலிவமரங்கள் இருக்கிறது என்றேன் (சகரியா 4:2, 3).

சகரியாவின் [தரிசனத்தில் காணப்பட்ட] இரு ஒலிவ மரங்களும் “இவைகள் இரண்டும் சர்வலோகத்துக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறவரின் சமூகத்தில் நிற்கிற அபிஷேகம் பெற்றவர்கள்” என்று அடையாளம் காணப்பட்டனர் (சகரியா 4:14). சகரியாவின் புத்தகத்தில் உள்ள இந்தக் குறிப்பு ஜனத்தின் அதிபதியாக இருந்த செருபாபேல் என்பவரையும் (சகரியா 4:6, 7), அவரது உடன் ஊழியக்காரராயிருந்த ஆசாரியரான யோசுவாவையும்¹¹ (சகரியா 3:1; 6:11) குறித்தது என்று பொதுவாக

ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

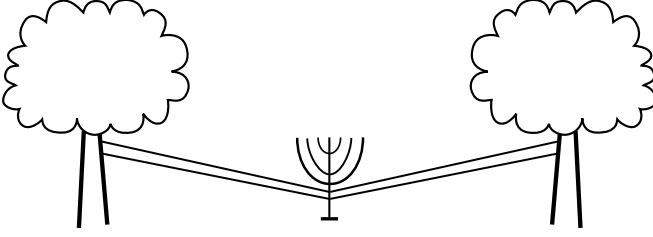
செருபாபேல் என்பவர் எக்கோனியா என்ற அரசரின் கொள்ளுபேரனாயிருந்தார் (1 நாளாகமம் 3:17-19) மற்றும் இவர் இயேசு தோன்றிய அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவராயிருந்தார் (மத்தேயு 1:12, 13¹²; லூக்கா 3:27). இஸ்ரவேலுக்கு இராஜ்யம் இருந்திருந்தது என்றால், இவர் உரிமை நிறைந்த அரசராக இருந்திருப்பார் என்று பலர் நம்புகின்றனர். அரசர்களும் ஆசாரியர்களும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் (1 சாமுவேல் 10:1; 16:12, 13; லேவியராகமம் 8:12, 30), இவரும் யோசுவாவும், “அபிஷேகம் பெற்றவர்கள்” என்று சுகரியா 4:14லில் குறிப்பிடப்பட்டது. (உங்கள் சிந்தையின் பின்பகுதியில் “ஒரு அரசரும் ஒரு ஆசாரியரும்” என்ற சிந்தனையை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; நாம் பிற்பாடு இதற்கு திரும்புவோம்.)

செருபாபேலும் யோசுவாவும், பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்தில் இருந்து முதன்முறை திரும்பி வந்த காலமான, கி.மு. சுமார் 520ல் வாழ்ந்தனர்.¹³ மேதியரும் பெர்சியரும், பாபிலோனைப் பிடித்தபோது, அடிமைகளை அவர்கள் சொந்த நாட்டிற்கு அனுப்பத் தொடங்கினர். முதல் திரும்புதலில் ஏறக்குறைய 50,000 யூதர்கள் பலஸ்தீன நாட்டிற்கு (எஸ்ரா 2:64, 65) செருபாபேல் மற்றும் யோசுவா ஆகியோரது நடத்துவத்தின் கீழ் வந்து சேர்ந்தனர் (ஆகாய் 1:1). அவர்கள் எருசலேம் வந்து சேர்ந்தபோது, எதிர்ப்புகள் எழும்பும் வரையிலும் தேவாலயத்தை மறுபடியும் கட்டத் தொடங்கினர்; பின்பு அவர்கள் அந்த வேலையை நிறுத்தி விட்டனர். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு பின்பு, அந்த வேலையை முடிக்கும்படி அவர்களைத் தூண்டியெழுப்ப தீர்க்கதரிசிகளான ஆகாய் மற்றும் சுகரியா ஆகியோர் தேவனால் அனுப்பப்பட்டனர் (எஸ்ரா 5:1, 2¹⁴).

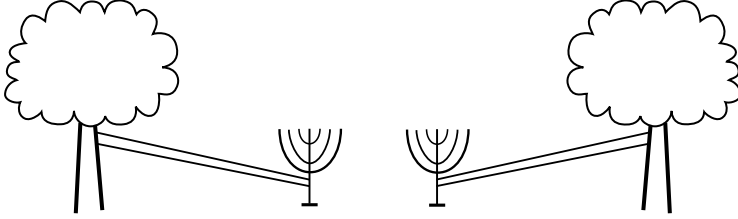
சுகரியா 4ல் உள்ள இரண்டு ஒலிவமரங்கள் மற்றும் விளக்குத் தண்டுகள் பற்றிய தரிசனம், ஜனத்தின் அதிபதி செய்யும்படி அவருக்குக் கர்த்தர் கொடுத்த பணிப்பொறுப்பைத் தேவனுடைய உதவியுடன் அவர் நிறைவேற்ற முடியும் என்று அவரை இணக்கப்படுத்துவதற்கானதாக இருந்தது. சுகரியா 4:6ஐக் கவனிக்கவும்: “அப்பொழுது அவர்: செருபாபேலுக்குச் சொல்லப்படுகிற கர்த்தருடைய வார்த்தை என்னவென்றால், ‘பலத்தினாலும் அல்ல, பராக்கிரமத்தினாலும் அல்ல, என்னுடைய ஆவிவினாலேயே ஆகும்’ என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

“எனவே, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11ன் சாட்சிகள் யாராயிருந்தனர்? அவர்கள் செருபாபேலும் யோசுவாவும் என்பவர்களாய் இருந்தார்களா?” என்று யாரேனும் ஒருவர் கேட்கலாம். இரண்டு சாட்சிகளை அடையாளப்படுத்துதல் பற்றிய கலந்துரையாடலைப் பிற்பாடு பார்ப்பதற்கென்று நாம் விட்டு விடுவோம், ஆனால் இப்போதைக்கு, அவர்கள் செருபாபேலும் யோசுவாவும் அல்ல என்பதை வலியுறுத்த நான் விரும்புகின்றேன். வெளிப்படுத்தின விசேஷமானது, பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அதே போன்ற, ஆனால் அதே விஷயமல்லாததைப் பேசுகிறது என்று உங்களை நினைக்க வைக்கும் பழைய ஏற்பாட்டுக் குறிப்புகளில் எப்போதும்

“திரிபுக்கு” கண்ணோக்குங்கள். சகரியாவின் தரிசனத்தில், இரண்டு ஒலிவ மரங்கள் ஒரு விளக்குத் தண்டிற்கு எண்ணெய் கொடுத்தன:

[ஆனால்] யோவானின் தரிசனத்தில், இரண்டு விளக்குத் தண்டுகள் இருந்தன:¹⁵

ஆகையால் நாம், இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் நேரடியான அர்த்தமாக செருபாபேலும் யோசவாவுமாக இருந்ததில்லை என்று தைரியமாய்க் கூறமுடியும். மாறாக இவர்கள், செருபாபேல் மற்றும் யோசவா ஆகியோரைப் போல் தேவனால் கட்டளை பெற்றவர்களாக, தேவனால் வல்லமை பெற்றவர்களாக இருந்தனர்.

நீங்கள் வசனத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்செல்லும்போது, தேவன் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டு உங்களைப் பலப்படுத்துகின்றார் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போஸ்தலர்கள் செய்தது போன்ற அதே கருத்தில் நீங்கள் “சாட்சியளிப்பது” இல்லை (நடபடிகள் 1:8) - அவருடைய உயிர்த்தெழுதலை நீங்கள் கண்ணால் கண்ட சாட்சியாக இருப்பதில்லை (நடபடிகள் 1:22) - ஆனால் அவர் தமது வசனத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளவை பற்றிய “நேரடியான அறிவையும்” அவர் உங்கள் வாழ்வை ஆசீர்வதித்திருப்பது பற்றிய “நேரடியான அறிவையும்” நீங்கள் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் ஏவுதல் பெற்ற தீர்க்கதரிசியாக இருப்பதில்லை, ஆனால் நீங்கள் இடர்ப்பாடு மிக்க இந்த உலகத்தில், இன்னமும் தேவனுக் காகப் பேசுபவராக இருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 28:19, 20).

முதல் நூற்றாண்டில் போலவே இப்போதும் தேவன் தமக்காகப் பேசுபவர்களைக் கொண்டிருக்க விரும்புகின்றார். தொழுது கொள்ளுகின்றவர்கள் அளக்கப்பட்டு, இவ்விதமாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட பின்பு (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1, 2), அவர்கள் பாதுகாப்பான இடங்களில் பதுங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சாட்சிகளாக, கர்த்தருடைய செய்தியைப் பகிர்ந்து

கொள்வதற்கு, உலகத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டிருந்த நகரத்திற்குள் தைரியமாய் அடியெடுத்து வைத்தனர் (11:2ஐயும் 11:8ஐயும் ஒப்பிடவும்). உப்பு வைக்கும் சிறு குப்பியை விட்டு ஒருக்காலும் வெளியேறாத உப்பானது மதிப்பு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒரு கிறிஸ்தவர், தமது விசுவாசத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக, இழுந்துபோகப்பட்டவர்களிடம் ஒன்று கலவாதிருக்கும்போது அதுபோலவே [மதிப்பு அற்றவராக] இருக்கின்றார்.

... சபையானது உயிர்பிழைத்து மாத்திரம் இருத்தல் என்பதைவிட அதிகமான சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது. அது மனிதர்களிடத்தில் சாட்சி அளிப்பதற்காக உலகத்தில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது, அந்த சாட்சி வலிவாக எதிர்த்து நிற்கப்பட்டாலும் அதைச் செய்தாக வேண்டும். எவ்வளவு இருளான வேளை வருகிறதோ, அவ்வளவுக்கு சபைகள், தாங்கள் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருந்தாக வேண்டும்: கிறிஸ்துவின் வெளிச்சத்தினால் பிரகாசிப்பிக்கப் படுகிற வெளிச்சங்களாக இருக்க வேண்டும்.¹⁶

சுவிசேஷத்தை நீங்கள் பகிர்ந்து கொள்கின்றபோது, உங்கள் வாழ்விற்குத் தேவன் கொண்டுள்ள சித்தத்தின் இன்றியமையாத பகுதியொன்றை நீங்கள் நிறைவேற்றுகின்றீர்கள் - மற்றும் தேவன் இதில் பிரியப்படுகின்றார்.

மனிதர்கள் உங்களை வெறுக்கலாம் (11:5, 10)

துரதிர்ஷ்டவசமாக, தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தல் என்பது, நீங்கள் செய்வதை மனிதர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்றோ அல்லது எல்லா மனிதர்களும் உங்கள் செய்தியை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றோ உத்தரவாதப்படுத்துவதில்லை. நான் போதித்து ஞானஸ்நானப்படுத்திய இளைஞர் ஒருவர் என் நினைவுக்கு வருகின்றார். அவர் புதிதாய் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தமது விசுவாசத்தைத் தமது நண்பர்கள், குடும்பத்தார், மற்றும் உடன் பணியாற்றுபவர்கள் ஆகியோரிடத்தில் விருப்பத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ளத் தொடங்கினார். அவர்களின் எதிர்மறையான மறுசெயல்களைப் பற்றி அவர் அறிக்கை செய்கையில் அவரது முகத்தில் இருந்த திகைப்பை இன்னமும் என்னால் காண முடிகிறது. சிலர் உங்களை எதிர்ப்பார்கள், ஒருவேளை உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்கவும் முயற்சி செய்வார்கள் என்பது சாட்சியளித்தல் பற்றி நீங்கள் அறிய வேண்டிய இரண்டாவது சத்தியமாக உள்ளது.

இரண்டு சாட்சிகளிடத்தில் உலகம் காண்பித்த மறுசெயலைக் குறித்து, மனிதர்கள் “அவர்களைச் சேதப்படுத்த” மனதாயிருந்தனர் என்று வசனம் 5 இருமுறை பேசுகிறது.¹⁷ அவர்களைச் “சேதப்படுத்த மனதாயிருந்தவர்கள்” அவர்களின் “விரோதிகள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையில் எப்போதும் போராட்டம் இருக்கும். தவறானது சத்தியத்தை எப்போதும் எதிர்த்து நிற்கும்.

மனிதர்கள் சாட்சிகளைச் சேதப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டிருந்தது ஏன் என்பதற்கு 10ம் வசனம் காரணம் தருகிறது: “இரண்டு சாட்சிகளும், பூமியில் குடியிருப்பவர்களை வாதித்தனர்.” இந்தப் பேச்சாளர்கள் வாதிக்கும் நோக்கத்துடன் பிரசங்கிக்கவில்லை என்று விரைவாக உறுதிப்படுத்த என்னை அனுமதியுங்கள். ஆத்துமாக்களை இரட்சித்தல் என்பதே அவர்களின் நோக்கமாய் இருந்தது (ரோமர் 1:16). மேலும், அவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தை முன்வைத்த வகையினால் வாதிக்கவில்லை, ஆனால் “அன்புடன் சத்தியத்தைப் பேசினர்” (எபேசியர் 4:15). தீமை உண்டாக்காமலேயே உக்கிரமாய் இருப்பதற்கு சாத்தியமுண்டு.

மாறாக, சத்தியம்தான் மனிதர்களை வாதிப்பதாயிருந்தது - ஏனென்றால், சத்தியம் அவர்களை ஆறுதல் அற்றவர்களாக்கிற்று, ஏனென்றால் சத்தியம் அவர்களின் மனச்சாட்சிகளைக் கலக்கிற்று, ஏனென்றால் சத்தியம் அவர்களின் வாழ்வை கண்டனம் செய்தது.¹⁸

இவ்வகையான “வாதையின்” உதாரணங்கள் வேதவசனங்களில் நிறைந்துள்ளது: “ஆகாப் (அரசன்) எலியாவைக் கண்டபோது, ஆகாப் அவனை நோக்கி: இஸ்ரவேலைக் கலங்கப்பண்ணுகிறவன் நீயல்லவா என்றான்” (1 இராஜாக்கள் 18:17). ஆகாப்பின் சொந்த பாவங்களே இஸ்ரவேல் மக்களின் இடர்பாடுகளுக்கு ஆதாரமூலமாக இருந்தன; ஆனால் அந்த அரசனைப் பொறுத்தமட்டில், எலியாவே குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டியவராயிருந்தார்.

ஏரோது அரசனின் (ஏரோதியாளுடனான அவனது சட்டத்திற்குப் புறம்பான திருமணம் உட்பட) ஒழுக்கக்கேடான வாழ்வை, யோவான் ஸ்நானன் கண்டித்தபோது, யோவானின் செய்தி, ஏரோதியானை வாதித்தது (மத்தேயு 14:3; மாற்கு 6:17, 19, 22-24) - மற்றும் அவர், யோவானின் தலையை ஒரு தாலத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும் வரை ஓய்வெடுக்காதிருந்தார்.

இயேசு, பரிசேயர்களின் பாரம்பரியத்தைக் கண்டனம் பண்ணியதன் மூலம் அவர்களை வாதித்தார் - அவர்கள் அவரைக் கொலைசெய்யத் திட்டம் தீட்டினர் (மத்தேயு 12:14; 15:12; 21:45ஐக் காணவும்). அப்போஸ்தலர்களின் செய்தியானது சனதொரீன் சங்கத்தாரை “வாதித்தது” - அதுபோன்றே ஆலோசனைச் சங்கத்தார் முன்னிலையில் ஸ்தேவான் செய்த மாபெரும் பிரசங்கமும் அவர்களை வாதித்தது (நடபடிகள் 5:33; 7:54, 57, 58). (பேலிக்ஸ் என்ற) அதிபதியிடத்தில் பவுல், “நீதியையும், இச்சையடக்கத்தையும், இனிவரும் நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்துப் பேசுகையில், பேலிக்ஸ் பயமடைந்தார்” (நடபடிகள் 24:25அ).

பவுல் தமது பிரசங்கத்தை “கிறிஸ்துவின் நற்கந்தத்திற்கு” ஒப்பிட்டு, அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு அவரது செய்தியானது “ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவவாசனையாக” இருந்தது, ஆனால் அதைப் புறக்கணித்தவர்களுக்கு அவரது செய்தியானது “மரணத்திற்கேதுவான மரணவாசனையாக” இருந்தது என்று கூறினார் (2 கொரிந்தியர் 2:14-16). யூஜீன் பீட்டர்ஸன் அவர்கள், “... தேவனுக்கு நாங்கள் ஒரு சுகந்த வாசனையை மேல் எழுப்புகின்றோம், இது மீட்டரின் வழியில் உள்ளவர்களால் - வாழ்விற்கு ஏதுவான நறுமணமாக - புரிந்து உணரப்படுகிறது. ஆனால் அழிவின் வழியில் உள்ளவர்களோ

எங்களை அழுகிய பிணத்தில் இருந்து வரும் துர்நாற்றம்போல் நடத்துகின்றனர், நினைக்கின்றனர்” என்று பவுலின் வார்த்தைகளைப் பொழிப்புரை செய்தார்.¹⁹

மனிதர்கள் சக்தியத்தினால் வாதிக்கப்படும்போது, அவர்கள் எதிர்த்துத் தாக்குவார்கள். “அடிபட்ட மனச்சாட்சி திருப்பி அடிக்கும்; கொட்டப்பட்ட மனச்சாட்சி (திருப்பிக்) கொட்டும்.”²⁰ தேவனால் நமக்கு தரப்பட்டுள்ள கட்டளைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிந்தால், நாம் தவறான வகையில் நடத்தப்படுவது நிச்சயம். இயேசு தமது சீஷர்களை, “என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்” என்று எச்சரித்தார் (மத்தேயு 10:22அ; மத்தேயு 24:9; லூக்கா 21:17; யோவான் 16:33ஐக் காணவும்). “அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” என்று பவுல் தெளிவாய்க் கூறினார் (2 தீமோத்தேயு 3:12).

இராபர்ட் மவுன்ஸ் அவர்கள் “தேவனுடைய செய்திக்கு உலகம் எப்போதுமே வெறுப்புணர்வைக் காண்பித்திருக்கிறது” என்று எழுதி, பின்பு தொடர்ந்து, இந்தச் சக்தியமானது “துன்மார்க்கம் பெருகியுள்ள இவ்வுலகில் மிகப்பெரும்பான்மையும் வசதியாக நிலவுகிற தற்காலத்திய சபைக்குச் சில அக்கறையை/கவலையைத் தரவேண்டும்” என்று கூடுதலாக எழுதினார்.²¹ தாமஸ் டொரென்ஸ் அவர்களும் இதேபோன்ற கவனித்தல் ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்:

இன்றைய நாட்களில் இயேசுகிறிஸ்துவின் சபை தனது சூழ்நிலைகளில் இவ்வளவு சுலபமாக உணர்ந்து அமர்ந்திருப்பது ஏன்? கிறிஸ்தவ மக்கள் இந்த துன்மார்க்கமான மற்றும் தொல்லைக்குட்பட்ட உலகில் இவ்வளவு ஆறுதலாக மற்றும் இவ்வளவு தொந்தரவுக்கு உட்படாதவகையில் வாழுவது ஏன்? இது நிச்சயமாகவே நாம் தேவனுடைய வசனத்திற்கு உண்மையற்றவகளாய் இருப்பதினாலேயே இவ்வாறு உள்ளது.²²

தேவன் உங்களுக்குக் கூறுவதை நீங்கள் செய்தால், அதற்காகச் சிலர் உங்களை வெறுப்பார்கள் என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டவர்களாய் இருங்கள்.

தேவன் உங்களைப் பாதுகாப்பார் (11:4-6)

மனிதர்கள் உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்க முயற்சி செய்யலாம், ஆனால் நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குள் இருக்கும்போது, தேவன் உங்களைப் பாதுகாப்பார் என்பதை அறியுங்கள்.²³

தேவனுடைய மக்கள் பாதுகாப்பிற்காக அளக்கப்பட்டிருந்தனர் (11:1, 2). இப்போது வசனம் 5ல், கர்த்தருடைய தெய்வீகமான பாதுகாப்பு அடையாளத்துவச் சொற்றொடர்களில் விவரிக்கப்படுகிறது: “ஒருவன் அவர்களைச் சேதப்படுத்த மனதாயிருந்தால், அவர்களுடைய வாயிலிருந்து அக்கினி புறப்பட்டு, அவர்களுடைய சத்துருக்களைப் பட்சிக்கும்;

அவர்களைச் (இரண்டு சாட்சிகளைச்) சேதப்படுத்த மனதாயிருக்கிறவன் எவனோ அவன் அப்படியே கொல்லப்படவேண்டும்.” இவ்வாறு இந்த சாட்சிகளைச் சேதப்படுத்துபவர் எவராயிருப்பினும் அவர் தமது சொந்த அழிவிற்காகவே அவ்வாறு செய்கின்றார்.

இவ்வசனமானது, முதிய தீர்க்கதரிசியாகிய எலியாவைப் பிடித்துவரும்படி அரசனான அகசியா ஆட்களை அனுப்பி வைத்ததை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. ஐம்பது வீரர்கள் கொண்ட இரு குழுக்களை வானத்தில் இருந்து அக்கினி இறங்கிப் பட்சித்துப் போட்டது (2 இராஜாக்கள் 1:10, 12), இது தேவனுடைய பேச்சாளருக்கு மூன்றாவது குழுவொன்று இறுதியில் மரியாதை காண்பிப்பதற்கு முன்னதாக நடந்தது. இருப்பினும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:5ன் அக்கினியானது எலியாவின் நாட்களில் நடந்தது போல் வானத்தில் இருந்து வந்திராமல், சாட்சிகளினுடைய வாய்களில் இருந்தே புறப்பட்டு வந்தது. இவ்விதமாக இந்த அடையாளத்துமானது இன்னொரு தீர்க்கதரிசிக்குத் தேவன் கூறிய கூற்றுடன் மிகவும் நெருங்கிப் பிணைகிறது: “ஆகையால் சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: நீங்கள் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபடியினால், இதோ, நான் உன் வாயிலிட்ட என் வார்த்தைகளை அக்கினியும், இந்த ஜனத்தை விரகும் ஆக்குவேன், அது இவர்களைப் பட்சிக்கும்” (எரேமியா 5:14).²⁴ இரண்டு சாட்சிகளினால் பேசப்பட்ட செய்தி, “உலகத்தைக் குற்றப்படுத்தச் சீறும் நெருப்பாய் இருந்தது.”²⁵

நெருப்பைச் சுவாசிக்கும் திறமையுடன், இவ்விரு சாட்சிகளும் “தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லி வருகிற நாட்களிலே மழைபெய்யாதபடிக்கு வானத்தை அடைக்க அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு, அவர்கள் தண்ணீர்களை இரத்தமாக மாற்றவும், தங்களுக்கு வேண்டும்போதெல்லாம் பூமியைச் சகலவித வாதைகளாலும் வாதிக்கவும் அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு” என்று யோவான் கூறினார் (வசனம் 6).²⁶

வேதாகமத்தில் நீங்கள் நன்கு பழக்கப்பட்டவராக இருந்தால், வசனம் 6ஐ நீங்கள் வாசிக்கும்போது, எலியாவும் மோசேயும் உங்கள் சிந்தைக்கு வருவார்கள்.²⁷ மழைபெய்யாதபடிக்கு வானத்தை அடைத்தல் என்பது, எலியாவின் நாட்களின்போது 3¹/₂ ஆண்டுகள் நிலவிய பஞ்சத்தை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (லூக்கா 4:25; யாக்கோபு 5:17). தண்ணீர்களை இரத்தமாக மாற்றத்தல் என்பதும் பூமியைச் சகலவித வாதைகளாலும் வாதித்தல் என்பதும், மோசே பார்வோனுக்கு எதிர்த்து நின்றதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (யாத்திராகமம் 7:17-20; 1 சாமுவேல் 4:7, 8ஐக் காணவும்).

இது, இவ்விரண்டு சாட்சிகளும் நேரடிப்பொருளில் மோசேயும் எலியாவும் இருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? உபாகமம் 18:15, 18 மற்றும் மல்கியா 4:5, 6 ஆகியவற்றில் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களின் அடிப்படையில், மோசேயும் எலியாவும் திரும்பவும் மனிதர்களாக வருவார்கள் என்று யூதர்கள் நம்பியிருந்தனர். இருப்பினும், எலியா வருதல் பற்றிய வாக்குத்தத்தமானது யோவான் ஸ்நானனுடைய ஊழியத்தில் நிறைவேற்றம் அடைந்தது (மத்தேயு 11:11-14; 17:11-13; லூக்கா 1:13, 17),

மற்றும் மோசேயைப் போன்ற ஒரு தீர்க்கதரிசியைப் பற்றிய வாக்குத் தத்தமானது இயேசுவில் நிறைவேற்றம் பெற்றது (நடபடிகள் 3:19-26) என்று புதிய ஏற்பாடு தெளிவாய்க் கூறுகிறது. இவ்விரு சாட்சிகளும் செருபா பேலும் யோசுவாவும் அல்ல என்பது எவ்வளவு உண்மையாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு இவர்கள் எலியாவும் மோசேயும் அல்ல என்பதும் உண்மையாய் இருக்கிறது.²⁸

மாறாக, இவ்விரு சாட்சிகளும் மோசே மற்றும் எலியா ஆகியோரின் “ஆவியை உடையவர்களாய்” வந்தனர். இவர்கள் மோசே மற்றும் எலியா ஆகியோரைப் போன்றே, தேவனால் கட்டளை பெற்றவர்களாய் இருந்தனர். இவர்கள், மோசே மற்றும் எலியா ஆகியோரைப் போன்றே, தேவனால் வல்லமை பெற்றனர். மிகமுக்கியமாக இவர்கள், பார்வோனால் மோசேயை நிறுத்த முடியாதிருந்துபோல, ஆகாப் அரசனால் எலியாவை அழிக்க முடியாதிருந்ததுபோல, வெற்றியாளர்களாய் இருப்பார்கள். அதுபோல், பேரரசன் டொமீஷியனால் - அல்லது பூமியில் உள்ள வேறு எந்த அதிகாரியினாலும் - மேற்கொள்ளப்படும் எந்த முயற்சியும், தேவனுடைய சாட்சிகள், தேவனுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் இருந்து அவர்களைத் தடை செய்ய முடியாது.

வெளிப்படுத்தி விசேஷம் 11:5, 6ன் மொழிநடையானது நேரடி அர்த்தம் கொண்டதாயிராமல், உருவகமாகவே உள்ளது என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்துவதற்கு நான் ஒருவேளை சற்றே தாமதிக்க வேண்டியிருக்கலாம். கிறிஸ்தவ சாட்சிகள் - சபையின் தொடக்க நாட்களில் அற்புத வல்லமை கொண்டிருந்தவர்களும் கூட - ஒருக்காலும் தங்கள் வாயிலிருந்து அக்கினி புறப்படுதலைக் கொண்டிருந்ததில்லை, ஒருக்காலும் பஞ்சத்தை ஏற்படுத்தியதில்லை, ஒருக்காலும் தண்ணீர்களை இரத்தமாக மாற்றியதில்லை. இந்த அடையாளங்கள், தேவனுடைய சாட்சிகள் தேவனால் பலப்படுத்தப்பட்டனர் - அதே தேவன் தமது வார்த்தையை அறிவிக்கின்றவர்களைத் தொடர்ந்து பலப்படுத்துகின்றார் - என்ற கருத்தை மாத்திரம் வலியுறுத்துகின்றன. இன்றைய நாட்களில் நாம் அற்புத வல்லமைகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் தேவன் இன்னமும், “நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாக நமக்குள்ளே கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே, நமக்குச் செய்ய வல்லவராயிருக்கின்றார்” (எபேசியர் 3:20).

பொறுமையற்ற பின்வரும் குரலை நான் கேட்கின்றேன்: “விஷயத்தை நீங்கள் போதுமான அளவு தவிர்த்திருக்கின்றீர்கள், இரண்டு சாட்சிகள் என்பவர்கள் உண்மையில், மோசே மற்றும் எலியாவாகவோ அல்லது செருபாபேல் மற்றும் யோசுவாவாகவோ இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் யார்?” அவர்களின் அடையாளத்துவத்தைப் பற்றி, “ஆலோசனைகளுக்குப் பஞ்சமில்லை,”²⁹ “வேட்பாளர்களின் பட்டியலுக்கு” முடிவில்லை.³⁰

இவர்கள் நேரடிப்பொருளில் இரு தனிநபர்களாக உள்ளனர் என்று அடையாளப்படுத்துவதற்குப் பல விளக்கவுரையாளர்களால் கணிசமான அளவுக்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது: சிலர், பேதுரு பவுல் போன்ற கடந்தகாலத்தில் இருந்த உண்மையான நபர்களை விரும்பித் தேர்ந்து

கொள்கின்றனர். சிலர், நிகழ்காலத்தில் உள்ள உண்மையான இரு நபர்களை விரும்பித் தேர்ந்து கொள்கின்றனர் (மதப்பிரிவுக் குழுக்களின் தலைவர்கள் இவ்விரு நபர்களாக தங்களையும் தங்களது வலது கரம் போல செயல்படும் மனிதரையும் அடையாளப்படுத்துவதில் ஆழ்ந்த விருப்பம் கொண்டுள்ளனர்). சிலர், இந்த இரு சாட்சிகளும் எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும் உண்மையான இரு நபர் என்பதில் உறுதியாய் இருக்கின்றனர்; ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள், தங்களின் கற்பனையான ஏழு ஆண்டுகள் உபத்திரவ காலத்தின்போது, தேவனுக்காகப் பேசும் உண்மையான இருநபர்கள் எழும்புவார்கள் என்று அடிக்கடி அறிவிக்கின்றனர்.

இந்த விளக்கங்களில் பெரும்பான்மையானவைகள், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தைத் தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் புத்தகம் என்பதற்குப் பதில் அவர்களுக்கு ஆவலைக் காண்பித்து ஏங்க வைக்கும் புத்தகம் என்பதாகத் திருப்புகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம், தீர்த்து வைக்க வேண்டிய புதிர்களைக் கொண்டதல்ல, ஆனால் “உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வாழ்வு மற்றும் மரணம் பற்றிய செய்தியாக”³¹ உள்ளது என்று கிடில் அவர்களின் விளக்கங்கள் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன:

தங்களின் விசுவாசத்திற்காக மரிக்கவிருந்தவர்களுக்கு யோவான் எழுதினார்; ... உண்மையில் அவர், காலங்களின் மாபெரும் கேள்விக்குக் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் பதில் உரைக்க வேண்டியிருந்தது: “பேரரசினுடைய துன்புறுத்துதலின் உக்கிரமான பட்டயம் சபையின்மீது இறங்கும்போது என்ன நடக்கும்?”³²

மற்ற விளக்கவுரையாளர்கள், இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் நேரடிப்பொருளில் நபர்களாய் இருந்தனர் என்று காண்பதில் உள்ள தவறை கண்ணோக்குகின்றனர், எனவே அவர்கள் ஒரு அடையாளத்துவத் தனிச்சிறப்பை வலியுறுத்துகின்றனர் - ஆனால் அவர்கள், இரண்டு என்ற எண் நேரடி அர்த்தமாக விளக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நம்புகின்றோம். இவ்விதமாக அவர்கள், நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும் அல்லது பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் என்பவை போன்ற உருவக இரட்டையொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று நினைக்கின்றனர். இந்த விளக்கங்கள் சத்தியத்தின் கூறு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளன,³³ ஆனால் அர்த்தமானது இவைகளில் எவற்றைவிடவும் மிகவும் எளிதாக இருக்கலாம்.

யோவானின் வாசகர்களினுடைய இடத்தில் உங்களை வைத்துக் காணுங்கள்: இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் சாட்சியம் அளித்தனர் (11:7). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சாட்சியம் அளித்தல் குறித்து நாம் வாசித்திருக்கின்றோமா? ஆம்: யோவான், “வேதவசனத்தினிமித்தமும், இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிய சாட்சியினிமித்தமும், பத்மு என்னும் தீவிலே” இருந்தார் (1:9; 1:2ஐக் காணவும்). பலிபீடத்தின்கீழ் இருந்த பரிசுத்தவான்கள், “தேவவசனத்தினிமித்தமும், தாங்கள் கொடுத்த சாட்சியினிமித்தமும் கொல்லப்பட்டவர்களாய்” இருந்தனர் (6:9). அடுத்த அதிகாரத்தில், வலுசர்ப்பம் (சாத்தான்) “தேவனுடைய கற்பனைகளைக்

கைக்கொள்ளுகிறவர்களும், இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சியை உடையவர்களுமாகிய” உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களுடன் யூத்தம் செய்வதைக் காணவிருக்கின்றோம் (12:17ஆ; 12:11ஐக் காணவும்). சாட்சியளித்தல் என்பது தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட ஒருசிலருடைய தனிப்பட்ட பணிப்பொறுப்பாக இருப்பதில்லை; அது சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் உரித்தான பணியாக உள்ளது.

இரண்டு சாட்சிகளும் விளக்குத் தண்டுகள் என்று விவரிக்கப்பட்டனர் (வசனம் 4). விளக்குத் தண்டுகளைப்பற்றி நாம் வாசித்திருக்கின்றோமா? ஆம்; “... ஏழு குத்துவிளக்குகளும் ஏழு சபைகளாம்” (1:20). கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் சத்தியத்தின் கடரை ஏந்தியிருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 5:14-16; எபேசியர் 5:8; பிலிப்பியர் 2:15; 2 கொரிந்தியர் 4:4, 6).

இரண்டு சாட்சிகளும், ஒரு அரசருக்கும் ஒரு ஆசாரியருக்கும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர் (வசனம் 4). (ஒரு சிந்தனையை உங்கள் சிந்தையின் பின்னாக வைத்திருக்கும்படி நான் உங்களுக்குக் கூறினேன்.) அரசர்கள் மற்றும் ஆசாரியர்களைப் பற்றி நாம் ஏதாவது வாசித்திருக்கின்றோமா? ஆம்: 1:6 மற்றும் 5:10 ஆகிய இரண்டு வசனங்களுமே, தேவன் “நம்மை [அதாவது, எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களையும்] ராஜாக்களும் [kingdom³⁴] ஆசாரியர்களு மாக்கினார்” என்று கூறுகின்றன. நாம் இராஜாக்கமான ஆசாரியர்களாய் இருக்கின்றோம்.

மக்கள் இந்த இரண்டு சாட்சிகளையும் சேதப்படுத்த விரும்பினர் (வசனம் 5). சாட்சி கொடுத்தவர்களை மனிதர்கள் சேதப்படுத்த முயற்சி செய்தல் குறித்து நாம் வாசித்திருக்கின்றோமா? ஆம்: யோவான் நாடு கடத்தப்பட்டிருந்தார் (1:9). அந்த வேளையில் சபையானது உபத்திரவங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு இருந்தது (1:9; 2:9), மற்றும் மிகமோசமான உபத்திரவம் எதிர்கொண்டு வரவிருந்தது (2:10; 3:10; 7:14).

சற்று நேரத்தில் நாம், இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் கொலை செய்யப்பட்டதுபற்றிக் கவனிப்போம் (11:7). எவராவது தாங்கள் கொடுத்த சாட்சியத்தினிமித்தம் கொலைசெய்யப்பட்டது குறித்து நாம் வாசித்திருக்கின்றோமா? ஆம்: அந்திப்பா என்பவர் தமது விசுவாசத்திற்காக வேதசாட்சியாக மரித்தார் (2:13). மற்ற கிறிஸ்தவர்களும், “தாங்கள் கொடுத்த சாட்சியினிமித்தம்” கொல்லப்பட்டிருந்தனர் (6:9). எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமானவர்களும் கூடக் கொல்லப்படுவார்கள் (6:11).

இவை எல்லாவற்றையும் சிந்தையில் வைத்துக் கொண்டு, இவ்வசனப்பகுதியை, “முதல் நூற்றாண்டின் கண்ணாடிகள்”³⁵ வழியாக கண்ணோக்குங்கள், யோவானின் நாட்களில் இந்த இரண்டு சாட்சிகளாக நம்பப்பட்டிருந்தவர்கள் யாராயிருந்தனர் என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன? அவர்களின் கிறிஸ்தவ நண்பர்களாயிருந்து, தங்களின் விசுவாசத்திற்காக மரித்தவர்களே அவர்களின் சிந்தையில் முதலில் தோன்றியிருப்பார்கள் என்பது உறுதி. பின்பு, அதைப்பற்றி அவர்கள் தொடர்ந்து நினைக்கையில், காட்சியானது அவர்களின் சொந்த எதிர்காலத்தையே வரைக்குறிப்பிட்டது என்று அவர்கள் உணர்ந்து அறிந்திருக்கமாட்டார்களா? இவ்வசனப் பகுதி வாசிக்கப்படுகையில்,

அந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் மரணபயத்தோடே ஒருவரை ஒருவர் நோக்கித் தலையசைப்பதை நான் காண முடிகிறது. ஒரு சகோதரர், “அது நாமே! அது நாமே!” என்று முணுமுணுப்பதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது.

இந்த இரண்டு சாட்சிகளும், முதல் நூற்றாண்டில் உண்மையுடன் இருந்த பயங்கரமான சோதனை மற்றும் துன்புறுத்தப்படுதலின் கீழ் கடந்து சென்ற எல்லாரையும் குறித்து நின்றனர் என்ற கருத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன். மேலும் இந்த இரண்டு சாட்சிகளும், ஒவ்வொரு காலத்திலும் உண்மையுள்ளவர்களை - விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் சத்தியத்திற்காக நிலை நிற்பவர்களை - தொடர்ந்து குறிப்பிடுகின்றனர் என்றும் நான் உறுதிப்படுத்துவேன்.

யாரேனும் ஒருவர், “ஆனால் இந்த சாட்சிகள் உண்மையுள்ள எல்லா கிறிஸ்தவர்களையும் குறிப்பிட முடியாது, ஏனென்றால் அவர்கள் - நூற்றுக்கணக்கிலோ அல்லது ஆயிரக்கணக்கிலோ இராது - இருவராக மாத்திரமே இருந்தனர்” என்று மறுத்துரைக்கலாம். “இரண்டு” என்பது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஒரு தனிவகைப்பட்ட வகையில், நேரடியான அர்த்தம் அற்றதாக, ஆனால் அடையாளத்துவமானதாக உள்ளது. அறிமுகப்பாடம் ஒன்றில்,³⁶ “இரண்டு” என்பது பலப்படுத்தும் எண் என்று நாம் கூறினோம். (பிரசங்கி 4:9-11ஐக் காணவும்.) பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும், ஒரு விஷயத்தை நிலைவரப்படுத்துவதற்கு குறைந்தது இரண்டு சாட்சிகள் தேவையாயிருந்தது (உபாகமம் 17:6; 19:15; மத்தேயு 18:16; 1 தீமோத்தேயு 5:19). இயேசு தமது ஊழியக்காரர்களை இரண்டிரண்டு பேர்களாக அனுப்பினார் (மாற்கு 6:7; லூக்கா 10:1); ஒருவரிடத்தில் குறைவாக உள்ளதை இன்னொருவர் அளிக்க முடியும்.

நமது வசனப்பகுதியின் 7ம் வசனம், “இரண்டு” என்பதை நேரடியான அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது: “... பாதாளத்திலிருந்தேறுகிற மிருகம் அவர்களோடே யுத்தம்பண்ணி ...” இரண்டு தனிநபர்களைக் கொல்லுதல் என்பது “ஒரு யுத்தத்தில்” அடங்குவதில்லை, ஆனால் நூற்றுக்கணக்கில் அல்லது ஆயிரக்கணக்கில் மனிதர்களைக் கொல்லுதல் என்பது யுத்தம் எனப்படலாம். அடுத்த அதிகாரமானது, துன்மார்க்க சக்திகள் “தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும், இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சியை உடையவர்களுமாகிய ... மற்றவர்களுடனே யுத்தம்பண்ணப்போயிற்று” என்று வலியுறுத்துகிறது (12:17).

மேலே மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சற்று நெருக்கமாகக் கண்ணோக்குங்கள்: “தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும், இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சியை உடையவர்களுமே” - “வேதசாட்சியாக மரித்தவர்கள் அல்ல” - ஆனால், “கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும், இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சியை உடையவர்களுமே.” நான் கூறியுள்ளவற்றில் உள்ள அடிப்படையான உண்மைத்தன்மையைச் சில விளக்கவுரையாளர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர், ஆனால், பின்பு இதன் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை வேதசாட்சிகளாக மரித்தவர்களுடன் மட்டுப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். சபை

வரலாற்றாளர்களின் கூற்றுப்படி, வேதசாட்சியாக மரித்த ஒவ்வொருவரும் ஒரு அதிபரிசுத்தவானென்று - அதாவது, விசுவாசத்திற்காக மரித்தவர், தமது வாழ்வில் வேறு எந்தத் செயலைச் செய்திருந்தாலும், அதைப்பற்றிப் பொருட்படுத்தப்படாது, அவர் நேரடியாக பரலோகம் செல்லுவார் என்று - சிலர் நம்பினர். இருப்பினும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம், விசுவாசத்திற்காக மரிக்க விருப்பமாயிருத்தலை வலியுறுத்தும் அளவுக்கு விசுவாசத்திற்காக மரிப்பதை வலியுறுத்துவதில்லை (2:10ஐக் காணவும்).

தேவன் - விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் - தமக்காகச் சாட்சி கொடுக்கின்ற தமது பிள்ளைகள் யாவருடனும் இருந்து, அவர்களை பாதுகாப்பார் என்று நான் மீண்டும் கூறுகின்றேன்.

முடிவுரை

சாட்சிகொடுத்தல் பற்றி நீங்கள் அறியவேண்டிய ஐந்து உண்மைகளைப் பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்றை நாம் துவங்கினோம். அவற்றில் முதல் மூன்றை மறுகண்ணோட்டமிடுவோம்: (1) தேவனுக்காக நீங்கள் சாட்சி கொடுத்தால், அவர் உங்களைப் பாராட்டுவார்; (2) தேவனுக்காக நீங்கள் சாட்சி கொடுத்தால், மனிதர்கள் உங்களை வெறுக்கலாம்; (3) தேவனுக்காக நீங்கள் சாட்சி கொடுத்தால், தேவன் உங்களைப் பாதுகாப்பார். கடைசி இரண்டு உண்மைகள் நமது அடுத்த பாடத்தில் கூட்டப்படும்.

நாம் இந்தப் பாடத்தை முடிக்கையில், நேர்மையான ஆத்தம ஆய்வில் சற்று நேரத்தை செலவிடுங்கள்: நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்காக அவசியமானால் உங்கள் ஜீவனையும் விட மனவிருப்பமாய் இருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் கர்த்தருடைய சபையில் உறுப்பினராக இருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றீர்களா? நீங்கள் “இயேசுவினுடைய சாட்சியைப் பற்றிக்கொண்டு” இருக்கின்றீர்களா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு “ஆம்” என்பது உங்கள் பதிலாக இருந்தால், நீங்கள் இரண்டு சாட்சிகளினால் குறிப்பிடப்படுகிற அற்புதமான அந்தக் குழுவின் அங்கமாய் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் வசனத்துடன் முன்செல்லும்போது - மக்கள் உங்களை எதிர்க்கும்போது (அல்லது விசேஷமாக இந்தவித சூழ்நிலையில்) - தேவன் செருபாபேல், யோசுவா, எலியா மற்றும் மோசே ஆகியோருடன் இருந்தது போலவே உங்களுடனும் இருக்கின்றார் என்பது உறுதி. இயேசு பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்தபின்பு, பின்வரும் வாக்குத்தத்தத்தை உரைத்தார்: “இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்” (மத்தேயு 28:20).³⁷

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள்

ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் செய்தியினுடைய இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, இரண்டு சாட்சிகளின் வரலாறு மிகவும் சிறந்ததாக உள்ளது. இதைச் செய்வதற்கு நீங்கள் இந்தப் பாடத்தின்

இடையில் காணப்படும் படங்களைப் பெரிதாக்கி பக்கங்கள் 156, 174, மற்றும் 175ஐ வகுப்பறையின் கரும்பலகையிலோ, ஒரு பெரிய தாளிலோ அல்லது அட்டையிலோ வைக்கவோ அல்லது ஒரு ஓவர்ட்ஹெட் புரொஜக்டரில் இவற்றைத் திரையிட்டுக் காட்டவோ விரும்பலாம். முதல் படத்தை, வசனம் 4 உடன் பிணைப்பதற்காக, ஒலிவ மரங்கள் மற்றும் விளக்குத் தண்டுகள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்பு அதில் உள்ளடக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

நீங்கள், 4முதல் 6வரையுள்ள வசனங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, கடந்த காலத்தில் சாட்சிகள் பற்றி தேவனுடைய இணைகள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11ல் உள்ள இணையுடன் ஒப்பிடுவதற்கு ஒரு வரைவட்டவணையை உருவாக்க விரும்பலாம். உங்களின் சிந்தனைச் செயல்முறையைத் தொடக்கிவைப்பதற்கு மாதிரி வரைவட்டவணை ஒன்று இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

கடந்த காலத்தில் தேவனுடைய சாட்சிகள்		
மக்கள்	வல்லமை	நோக்கம்
செருபாபேல் & யோசவா	தேவனுடைய ஆவி	பலப்படுத்தப்படுதல்
எலியா (& எலிசா)	பஞ்சம் & அக்கினி	ஜெயிக்கப்பட முடியாத தன்மை
மோசே (& ஆரோன்)	வாதைகள்	வாதித்தல்

இந்தப் பாடத்தையும் அடுத்த பாடத்தையும் ஒரே பாடமாக ஒன்றிணைக்க முடியும்.

அதிகாரம் 11க்கு இங்கு இன்னொரு அணுகுமுறை தரப்படுகிறது: “நல்ல மனிதரை நீங்கள் கீழே தாழ்த்தி வைத்திருக்க இயலாது”:

- அ. அவர் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யும்போது (வசனங்கள் 3, 4)
- ஆ. அவர் வெற்றிகொண்டவராய் இருக்கும்போது (வசனங்கள் 3-5)
- இ. அவர் தோல்வியடைந்தவராக தோற்றம் அளிக்கும்போது (வசனங்கள் 6-10)
- ஈ. அவர் வெளியேறாதிருக்கும்போது (வசனங்கள் 11-13)
 1. அவர் வெற்றிகொண்டிருப்பார் (அவர் மீண்டும் எழும்புவார்).
 2. நல்லவைகள் செய்துமுடிக்கப்படும் (அவர்கள் தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தினார்கள்).

இன்னொரு அணுகுமுறையானது, “வெற்றி” என்ற ஆய்வுக் கருத்தை

மையம் கொண்டிருக்கக் கூடும்:

- அ. (சாட்சிகள் எவரொருவரையும் மனம்மாற்றியிருக்கவில்லை என்றாலும்) பிரசங்கத்தில் வெற்றி (வசனங்கள் 3-6)
- ஆ. (சாட்சிகள் கொல்லப்பட்டாலும்) போராட்டத்தில் வெற்றி (வசனம் 7)
- இ. (சாட்சிகள் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டாலும்) அவமானத்தில் வெற்றி (வசனங்கள் 8-10)
- ஈ. உயிர்த்தெழுதலில் நிறைவான வெற்றி (வசனங்கள் 11-13)

இந்த வரலாற்றின் இடைப்பகுதியில் தோல்வியும், தொடக்கம் மற்றும் முடிவு ஆகியவற்றில் மாத்திரம் வெற்றியும் உள்ளது (“வெற்றியின் புத்தகமுனைகள்”) என்று தோற்றம் அளிப்பதில்லை என்பதைக் காண்பித்தலே இந்த அணுகுமுறையின் கருத்தாக உள்ளது. மாறாக இவ்வரலாறு வெற்றியினால் பொதியப்பட்டுள்ளது. நாம் செய்யும்படிக்குத் தேவன் கூறுகின்றவற்றை - விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் - நாம் செய்தால், நாம் எப்போதுமே வெற்றியாளர்களாய் இருக்கிறோம்.

குறிப்புகள்

¹“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில், “நாம் ஜெயம் கொண்டோம்! தேவனுக்கு நன்றி” என்ற பாடத்தில் காணவும். ²“அதிகாரம்” என்ற வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டது. கிரேக்க மூல வசனத்தில், “I will give to my two witnesses” என்று மாத்திரமே உள்ளது. KJV மொழிபெயர்ப்பு, “power” என்ற வார்த்தையைக் கூட்டியது. தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்பதன் மீது வலியுறுத்தும் உள்ளது. ³Martin Kiddle, *The Revelation of St. John*, The Moffatt New Testament Commentary Series (New York: Harper & Brothers, Publishers, 1940), 194. ⁴J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 162. ⁵இவர்கள் அறிவித்திருக்கக் கூடிய ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் வகைக்கான உதாரணத்திற்கு 14:7, 9-11ஐக் காணவும். “மாதங்கள்” (11:2) என்பதற்குப்பதிவாக, “நாட்கள்” என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் சாட்சியளித்தல் என்பது நாள்தோறும் நடக்கும் செயல் முறையாக உள்ளது. ⁶வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் 3^{1/2} ஆண்டுகள் (இதன் பல்வேறு வழிவகைகளும்) உருவகமாக உள்ளது என்பதை சிலர் மறுக்கின்றனர். உருவகம் நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் சீரற்றதன்மை பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்று Jim McGuiggan, “Appendix I: The Chronology of the Millennial View,” *The Book of Revelation: Looking Into the Bible Series* (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 347-54 என்ற புத்தகத்தில் காணப்படுகிறது. ⁷நாம் வாழும்பகுதியில் முரட்டுத்தனமான துணையைத் தயாரிக்கப் பயன்படும் சணல்போன்ற எது வேண்டுமானாலும் இக்கருத்தை விவரிக்கப் பயன்படும். அமெரிக்காவில் தீவனச் சாக்குகள் பெரும்பாலும் பர்பேல் என்ற பொருளில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகின்றன. ⁸Leon

Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 144. ¹⁰“பூமிக்கும் ஆண்டவர்” என்ற சொற்றொடர், அவர் ஒவ்வொன்றின் மீதும் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார் என்று வலியுறுத்துகிறது. “முன்பாக நிற்கிற”தென்றால் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய ஆயத்தமாயிருப்பது என்று அர்த்தப்படும்.

¹¹இவர், மோசேயின் வலது கரம்போலிருந்து பிற்பாடு இஸ்ரவேல் மக்களை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்கு வழிநடத்திச் சென்ற யோசவா என்பவராயிராமல், வேறொரு யோசவாவாக உள்ளார். ¹²இயேசுவின் வம்சவழி அட்டவணையில் இந்தப் பெயர்கள் KJV வேதாகமத்தில், “Jechonias” மற்றும் “Zorobabel” என்று வேறுபட்ட எழுத்துக்களில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ¹³இந்தத் திரும்புகை பற்றி என்றா 2முதல் 6வரையுள்ள பகுதியில் கூறப்படுகிறது. ஆகாய் புத்தகத்திலும் காணவும். ¹⁴எஸ்றாவின் புத்தகம், “Joshua” என்பதை அதன் இன்னொரு எழுத்து உச்சரிப்பான “Jeshua” என்று குறிப்பிடுகிறது. ¹⁵இரண்டு தரிசனங்களுக்கும் இடையில் உள்ள இன்னொரு வேறுபாடு பின்வருமாறு: சகரியாவின் தரிசனத்தில், அதிபதியும் ஆசாரியரும் ஒலிவமரக் கன்றுகளாவும், விளக்குத்தண்டு என்பது தேவனுடைய செய்தியாகவும் இருந்தன (சகரியா 4:1-6, 11-14). யோவானின் தரிசனத்தில், இரண்டு சாட்சிகளே மரங்களாகவும் விளக்குத்தண்டுகளாவும் இருந்தனர். ¹⁶G. R. Beasley-Murray, *The Book of Revelation*, The New Century Bible Commentary Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1974), 181. ¹⁷வசனம் 5ல், “ஆல்” என்பது, “பொழுது” என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹⁸பேய்த்தனமான வெட்டுக்களிகளைப் பற்றி நாம் படித்தபோது, பாவிக்கு இன்னொரு வகையான வாதையைக் கொண்டிருந்தோம் (9:3, 5). அந்த வாதையானது பாவியின் மீது பாவத்தின் செயல்விளைவாக இருந்தது. வசனத்தைப் பிரசங்கித்தலினால் ஏற்படும் வாதையானது அந்த வாதையைப் போன்றதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் அதற்கு துணைக்கருத்தை அளிப்பதாக உள்ளது: சிலவேளைகளில் ஏற்கனவே தங்கள் பாவத்தினால் புண்படுத்தப்பட்டுக் கிடக்கின்றவர்களிடத்தில், அவர்கள் செய்வது தேவனைப் பிரியப்படுத்துதில்லை என்றும் அவர்கள் அவ்விதமாக வாழவேண்டியதில்லை என்றும் கூறுகின்றபோது, அவர்கள் மனம் கொதிக்கின்றனர். ¹⁹Eugene H. Peterson, *The Message: New Testament With Psalms and Proverbs* (Colorado Springs, Colo.: NavPress Publishing Group, 1995), 441. ²⁰Myer Pearlman, *Windows Into the Future: Devotional Studies in the Book of Revelation* (Springfield, Mo.: Gospel Publishing House, 1941), 96.

²¹Robert Mounce, *The Book of Revelation*, The International Commentary on the New Testament Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 227.

²²Thomas F. Torrance, *The Apocalypse Today* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1959), 70. ²³நாம் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தியுள்ளபடி, தேவன் நம்மை ஒவ்வொரு வகையிலும் பாதுகாப்பதில்லை. நாம் இன்னமும்கூட, வியாதிப்படுதல் மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றிற்கு உட்படக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றோம், ஆனால் மிகவும் முக்கியமானவை பற்றியவற்றில் அவர் நம்மைப் பாதுகாக்கின்றார். அவர் நமது ஆத்துமாவைப் பாதுகாக்கின்றார். ²⁴பட்சிக்கும் அக்கினி பற்றிய இந்தக் குறிப்புகள், மனிதர்களைப் பட்சிப்பதற்கு வானத்தில் இருந்து அக்கினியை வரவழைக்க, யாக்கோபும் யோவானும் விரும்பியதால் இயேசுவினால் அவ்விருவரும் கடிந்துகொள்ளப்பட்ட இடமான லூக்கா 9:54-56 வசனப்பகுதியுடன் முரண்படுவதில்லை. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11ன் மரணமானது சவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதால் கொண்டுவரப்படுகிற ஆவிக்குரிய மரணமாக உள்ளது. ²⁵G. B. Caird, *A Commentary on the Revelation of St.*

John the Divine (London: Adam & Charles Black, 1966), 137. நீங்கள், தேவனுடைய செய்தியானது இன்னமும் வல்லமை நிறைந்ததாகவே உள்ளது என்பதைக் கூடுதலாக கூறுவதற்கு விரும்பலாம் (நடபடிகள் 2:37; ரோமர் 1:16; எபிரெயர் 4:12).²⁶ “தங்களுக்கு வேண்டும்போதெல்லாம்” என்பது அவர்கள் தங்கள் விரோதிகளைத் தாங்கள் விரும்பும்போதெல்லாம் தண்டித்தனர் என்று இது அர்த்தப்படுவதில்லை. தேவைப்படும்போதெல்லாம் அவர்கள் இவ்வாறு செய்யக் கூடியவர்களாய் இருந்தனர் என்பதே இங்கு கருத்தாக உள்ளது.²⁷ மோசே மற்றும் எலியாவை ஜோடி சேர்த்தல் என்பது, அவர்கள் மறுருப மலையில் தோன்றியதைப் பல எழுத்தாளர்களுக்கு நினைவூட்டியிருக்கிறது (மத்தேயு 17:3).²⁸ வசனம் 8, “அதிலே நம்முடைய கர்த்தரும் (அதாவது, இரண்டு சாட்சிகளுடைய கர்த்தரும்) சிலுவையிலே அறையப்பட்டார்” என்று குறிப்பிடுகிறது. இது, இரண்டு சாட்சிகளும் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்தனர் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது - செருபாபேல், யோசுவா, எலியா மற்றும் மோசே ஆகியோர் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்ததில்லை.²⁹ Morris, 143. ³⁰Mounce, 223n.

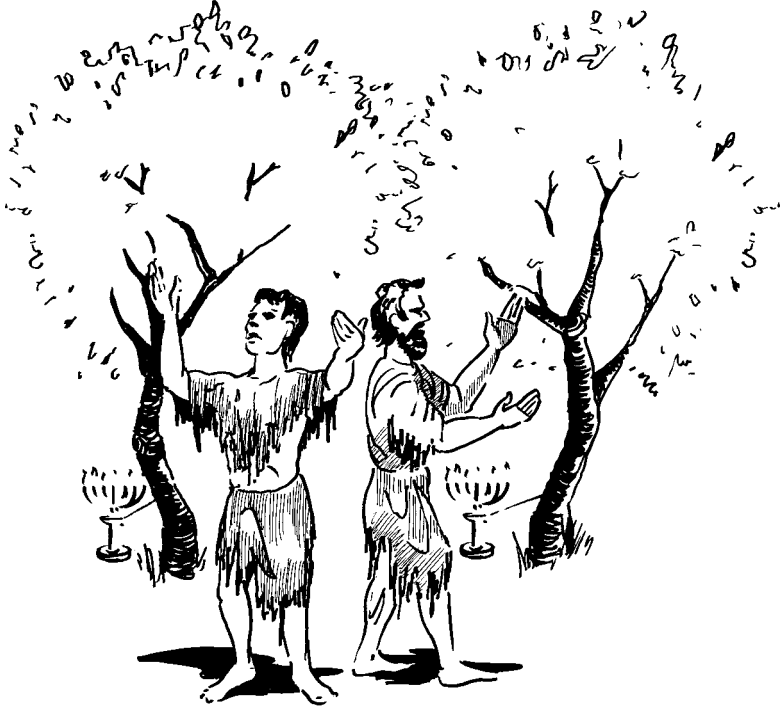
³¹Kiddle, 193. ³²Ibid. ³³பல எழுத்தாளர்கள், நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனமும் இயேசுவைப் பற்றிச் சாட்சியளித்தன (லூக்கா 24:44; யோவான் 5:39) என்பதை சுட்டிக்காண்பித்து, மோசே நியாயப்பிரமாணத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாரென்றும், எலியா தீர்க்கதரிசிகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாரென்றும் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். மற்றவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களும் இயேசுவைப் பற்றிச் சாட்சியளிக்கிறது (யோவான் 20:30, 31ஐக் காணவும்) என்று வலியுறுத்துகின்றனர்.³⁴ KJV வேதாகமத்தில் இவ்விடத்தில் “kings” என்றுள்ளது (தமிழில் இது “இராஜாக்கள்” என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது).³⁵ W. B. West Jr.’s book on Revelation is titled *Revelation Through First-Century Glasses*, ed. Bob Prichard (Nashville: Gospel Advocate Co., 1997), 85. ³⁶“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் காணவும்.³⁷ நீங்கள் இந்தப் பாடத்தை ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், ஒருவர் கிறிஸ்தவராவது எப்படி என்பதையும் (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:38; கலாத்தியர் 3:26, 27) மற்றும் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருந்து தவறு செய்கின்றவர் மீளக்கட்டுவிக்கப்படுதல் எப்படி என்பதையும் (நடபடிகள் 8:22; யாக்கோபு 5:16; 1 யோவான் 1:9) உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குக் கூற விரும்பலாம்.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. இந்தப் பாடத்தின்படி, ஆறாம் மற்றும் எழாம் எக்காளங்களுக்கு இடையில் உள்ள இடையிசையில் சபைக்குத் தரப்பட்டுள்ள மூன்று அறைகூவல்கள் யாவை?
2. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் மும்மடங்குச் செய்தியை மறுகண்ணோட்டமிடவும். இரண்டு சாட்சிகளின் வரலாற்றில் இது எவ்வாறு விவரிக்கப்படுகிறது?
3. இந்தப் பாடத்தின்படி, சாட்சியளித்தல் பற்றி நீங்கள் அறியவேண்டிய முதல் உண்மை என்ன?
4. “சாட்சி” என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? நாம், அப்போஸ்தலர்களைப்போல் உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சிகளாக

இருக்கமுடியாது, ஆனால் இன்னமும் நாம் சாட்சிகளாயிருக்க முடியுமா? சாட்சி என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வருகிற “அச்சமுட்டும்” வார்த்தை என்ன?

5. “3¹/₂” என்ற அடையாளத்துவ எண்ணின் அர்த்தத்தை மறுகண்ணோட்டமிடவும். “3¹/₂” என்ற எண், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் மேற்கொண்டுள்ள வடிவங்கள் சிலவற்றைப் பட்டியலிடவும்.
6. “இரட்டுவஸ்திரம்” என்றால் என்ன? இது வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் சிலவேளைகளில் எதற்காக அணியப்பட்டது? உலகில் நீங்கள் வாழும் பகுதியில் முரட்டுத் துணிகளைத் தயாரிக்கப் பயன்படும் பொருள் என்ன?
7. செருபாபேல் மற்றும் யோசவா ஆகியோரைப் பற்றிய விபரங்களை மறுகண்ணோட்டமிடவும். இன்றைய நாட்களில் தேவனுடைய சாட்சிகள் எவ்வகையில் அவர்களைப்போல் உள்ளனர்?
8. இந்தப் பாடத்தின்படி, சாட்சியளித்தல் குறித்து நீங்கள் அறிய வேண்டிய இரண்டாவது உண்மை என்ன?
9. நீங்கள் சவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சி செய்யும்போது, உங்கள் முயற்சிகளை ஒவ்வொருவரும் பாராட்டுவார்களா? (சவிசேஷத்தைக் கூறுதல் என்ற) நீங்கள் யாருக்கு உதவி செய்ய முயற்சித்தீர்களோ, அவர்களால் நீங்கள் எப்போதாவது புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளீர்களா?
10. இழந்துபோகப்பட்டுள்ளவர்களில் சிலரை நற்செய்தி (சவிசேஷம்) எந்தக்கருத்தில் வாதிக்கிறது?
11. இந்தப் பாடத்தின்படி, சாட்சியளித்தல் குறித்து நீங்கள் அறிய வேண்டிய மூன்றாவது உண்மை என்ன?
12. தேவனுக்கு உண்மையாக உள்ள ஒரு பிள்ளை எவ்வாறெல்லாம் பாதுகாக்கப்படுகின்றார் - அவர் எவற்றிலெல்லாம் பாதுகாக்கப் படுவதில்லை என்பதைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும்.
13. இன்றைய நாட்களில் சாட்சிகள் எவ்வகையில் மோசே மற்றும் எலியா ஆகியோரைப் போல் உள்ளனர்?
14. இந்தப் பாடத்தின்படி, இரண்டு சாட்சிகள் யாரைக் குறிக்கின்றனர்? இதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றீர்களா அல்லது கருத்து வேறுபடுகின்றீர்களா? ஏன்?
15. நீங்கள் அறிந்துள்ள ஒவ்வொருவரிடத்திலும் “சாட்சியளிக்க” முயற்சி செய்கின்றீர்களா?

இரண்டு சாட்சிகள் பிரசங்கித்தல் (11:3)